

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 21379/2556

พนักงานอัยการจังหวัดเพชรบูรณ์โจทก์ นายจักเพชรหรือใหญ่ จันทราหรือจันทา กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 290, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ข้อเท็จจริงที่ฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นคนร้ายที่ขบถยนต์และใช้ไม้ธูปฟันไล่ตามทำร้ายผู้ตายกับพวก จะแตกต่างจากที่โจทก์กล่าวในคำฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันขบถยนต์ไล่ชนทำร้ายผู้ตาย แต่ข้อเท็จจริงดังกล่าวก็เป็นเพียงข้อแตกต่างเกี่ยวกับวิธีการประทุษร้าย อันมิใช่สาระสำคัญแห่งคดี เมื่อจำเลยที่ 1 และที่ 2 มิได้หลงต่อสู้ ศาลย่อมลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 ตามข้อเท็จจริงที่พิจารณาได้ความดังกล่าวได้ การที่จำเลยที่ 1 ขบถยนต์ไล่ทำร้ายผู้ตายกับพวกในระยะกระชั้นชิดโดยถือไม้ธูปฟันชูก่อนกรถยนต์เพื่อข่มขู่ผู้ตายกับพวกไปตลอดทาง โดยมีเจตนาจะทำร้ายผู้ตายกับพวก และผลจากการกระทำดังกล่าวทำให้ผู้ตายต้องขับรถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูงเพื่อหลบหนีการถูกไล่ทำร้ายจนเกิดเหตุชนกับรถยนต์กระบะที่จอดอยู่ จำเลยที่ 1 และที่ 2 ย่อมเล็งเห็นผลได้ว่า การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ตายได้รับอันตรายสาหัสและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา จำเลยที่ 1 และที่ 2 ย่อมมีความผิดฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตายตาม ป.อ. มาตรา 290

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 289 (4), 290 จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 6 จำเลยที่ 3 ถึงแก่ความตายศาลอุทธรณ์ภาค 6 มีคำสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 3 ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษากลับว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 วรรคแรก จำคุกคนละ 3 ปี จำเลยที่ 1 และที่ 2 ใช้ค่าเสียหายให้แก่บิดาของผู้ตายเป็นที่พอใจ เป็นการพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิด และทางนាំสืบของจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 2 ปี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยที่ 1 และที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 รู้จักกับนางสาวสุพรรณษาหรือชนนี มาก่อนเกิดเหตุ โดยจำเลยที่ 2 เคยเป็นคู่รักของนางสาวสุพรรณษา เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2548 เวลาประมาณ 23 นาฬิกา นางสาวสุพรรณษา นางสาวเป้ นายสุริยนต์ และผู้ตายขับรถจักรยานยนต์ไปดื่มสุราที่สถานบันเทิงซีซ่าส์ ภายใต้งานบูรพา ตำบลในเมืองอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ และพบจำเลยทั้งสามนั่งดื่มสุราอยู่ก่อน ครั้นเวลาประมาณ 2 นาฬิกาของวันที่ 26 ตุลาคม 2548 สถานบันเทิงซีซ่าส์ปิดบริการนายสุริยนต์กับนางสาวสุพรรณษาเดินไปยังที่จอดรถจักรยานยนต์บริเวณใต้ถุนโรงแรมเพื่อขับรถจักรยานยนต์กลับบ้าน โดยมีจำเลยที่ 1 และที่ 2 อยู่ในบริเวณใกล้เคียง และเกิดเหตุคนร้ายเป็นชายใช้ขวดสุราตีทำร้ายนายสุริยนต์จนขวดสุราแตก นายสุริยนต์จึงขับรถจักรยานยนต์พานางสาวสุพรรณษานั่งซ้อนท้ายหลบหนี โดยแจ้งให้ผู้ตายซึ่งจอดรถจักรยานยนต์อยู่บริเวณหน้าโรงแรม ทราบเหตุและชักชวนให้หลบหนีไปด้วยกัน ระหว่างนั้นจำเลยที่ 1 ได้ขับรถยนต์เก๋ง ยี่ห้อฟอร์ด หมายเลขทะเบียน กง - 6353 พิษณุโลก

ติดตามไป เมื่อนายสุรียนต์กับผู้ตายขับรถจักรยานยนต์ติดตามกันไปตามถนนคลองคำพัฒนาตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นถนนกว้างประมาณ 6 เมตรแบ่งเป็น 2 ช่องเดินรถสวนทางกัน และมีรถยนต์กระบะยี่ห้อฟอร์ด หมายเลขทะเบียน บต - 9100 เพชรบูรณ์ ของนายสุนทร จอดอยู่บนผิวจราจรหน้าบ้านเลขที่ 45/3 หันหัวรถยนต์สวนทางกับทางเดินรถ ผู้ตายซึ่งขับรถยนต์ด้วยความเร็ว ได้ชนกับรถยนต์ของนายสุนทรบริเวณหน้ารถด้านขวาทำให้ผู้ตายลอยไปกระแทกกับกำแพงบ้านข้างเคียงบ้านพักของนายสุนทร จนผู้ตายได้รับอันตรายสาหัส กระโหลกศีรษะและกระดูกโขนก้านแตกและมีบาดแผลตามใบหน้าหลายแห่งต้องรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล 53 วัน และถึงแก่ความตายในวันที่ 19 ธันวาคม 2548 ตามผลการชันสูตรบาดแผล และรายงานการชันสูตรพลิกศพ ต่อมาวันที่ 9 มกราคม 2549 จำเลยทั้งสามเข้ามาขอตัวต่อพันตำรวจโทกิตติพงษ์ พนักงานสอบสวนร่วมและให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย แต่ปฏิเสธความผิดในเหตุการณ์ว่ากระทำโดยไตร่ตรองไว้ก่อน คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 หรือไม่ แม้ข้อเท็จจริงจากทางนำสืบของโจทก์จะแตกต่างจากที่โจทก์กล่าวบรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันขับรถยนต์ไล่ชนทำร้ายผู้ตาย แต่ก็เพียงข้อแตกต่างเกี่ยวกับวิธีการประทุษร้าย อันมิใช่สาระสำคัญแห่งคดี เมื่อจำเลยที่ 1 และที่ 2 มิได้หลงต่อสู้ ศาลย่อมลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 ตามข้อเท็จจริงที่พิจารณาได้ความดังกล่าวได้ และเมื่อจำเลยที่ 1 ขับรถยนต์ไล่ทำร้ายผู้ตายกับพวกในระยะกระชั้นชิดตั้งแต่โรงแรมบุรพาจนถึงสถานที่เกิดเหตุ โดยถือไม้ธนูฟันช้อนกนกรถยนต์เพื่อข่มขู่ผู้ตายกับพวกไปตลอดทาง โดยมีเจตนาจะทำร้ายผู้ตายกับพวก และผลจากการกระทำดังกล่าวทำให้ผู้ตายที่ขับรถจักรยานยนต์ตามหลังรถจักรยานยนต์ของนายสุรียนต์ต้องขับรถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูงเพื่อหลบหนีการถูกไล่ทำร้าย จนเกิดเหตุชนกับรถยนต์กระบะของนายสุนทรที่จอดอยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุทำให้ผู้ตายได้รับอันตรายสาหัสและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา ตามเจตนาของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ที่สามารถเล็งเห็นผลได้แล้ว จำเลยที่ 1 และที่ 2 ซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 290 วรรคแรก ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา · บุญมี ฐิตะศิริ · จตุรงค์ นาสมใจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/21379/2556>